

بیماریهای گیاهی، جلد ۴۲، ۱۳۸۵

پراکنش و شناسایی گونه‌های *Streptomyces* عامل جرب معمولی

سیب‌زمینی در استان فارس*

Distribution and identification of *Streptomyces* species, the causal agent of potato common scab in Fars province

سید محسن تقوی** و محمد مهدی فقیهی

بخش گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

پذیرش ۱۳۸۴/۱۲/۱۷

دریافت ۱۳۸۴/۷/۶

طی سال‌های ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۳ تعداد ۷۰ جدایه از غده‌های سیب‌زمینی آلوده به جرب و از خاک مزارع جداسازی شد. جدایه‌ها بر اساس ویژگی‌های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی، بیوشیمیایی و بیماری‌زایی روی غده‌های سیب‌زمینی و گیاهچه تربچه در ۶ گروه جداگانه قرار گرفتند. جدایه‌های گروه اول که از غده‌های دارای علائم فرو رفته و در مواردی برجسته و زنگاری جدا شدند شباهت زیادی به استرین مرجع *S. scabies* داشتند. جدایه‌های گروه دوم در برخی از خصوصیات مورفولوژیکی شبیه به گونه *S. scabies* بوده ولی، در برخی از خصوصیات بیوشیمیایی متفاوت بودند. اکثر جدایه‌های گروه سوم خصوصیات شبیه به گونه *S. acidiscabies* داشته و تعداد معدودی

*قسمتی از پایان‌نامه کارشناسی ارشد مولف دوم ارائه شده به بخش گیاهپزشکی، دانشکده

کشاورزی دانشگاه شیراز

** مسئول مکاتبه

نیز در خصوصیات مورفولوژیکی و برخی خصوصیات بیوشیمیایی شباهت‌هایی را با گونه *S. griseus* نشان دادند. جدایه‌های گروه چهارم اغلب ویژگی‌هایی شبیه به گونه *S. turgidiscabies* را داشتند. جدایه‌های گروه پنجم که از علائم جرب سطحی (جرب زنگاری و جرب توری) جداسازی شدند، خصوصیتی مشابه گونه‌های *S. aureofaciens* و *S. reticuliscabies* را داشتند. جدایه‌های گروه ششم در خصوصیات مورفولوژیکی و برخی خصوصیات بیوشیمیایی شبیه به گونه *S. acidiscabies* بوده ولی، در تعدادی آزمون بیوشیمیایی نیز تفاوت‌هایی را نشان دادند. در آزمون واکنش زنجیره‌ای پلیمرز برای شناسایی ژن *necl*، که در اکثر جدایه‌های بیماری‌زای *Streptomyces scabies* و *S. turgidiscabies* وجود دارد، قطعه‌ای به اندازه ۷۰۰ جفت‌باز از استرین مرجع *S. scabies* و تعدادی از جدایه‌های گروه‌های ۱، ۳ و ۴ که علائم جرب معمولی را بر روی غده‌های سیب‌زمینی در شرایط گلخانه ایجاد کرده بودند به دست آمد. چنین قطعه‌ای در جدایه‌های غیربیماری‌زا و جدایه‌های بیماری‌زای گروه‌های ۲، ۵ و ۶ تکثیر نشد. بنابراین، در تعدادی از جدایه‌های مورد مطالعه و بیماری‌زا و در تمام جدایه‌های غیربیماری‌زا ژن *necl* پیدا نشد ولی، هرکدام از جدایه‌ها که ژن *necl* را داشتند بیماری‌زایی را بر روی غده‌های سیب‌زمینی و گیاهچه تربچه نشان دادند. نقوش الکتروفورز پروتئین‌های سلولی نماینده جدایه‌های گروه‌های مختلف کم و بیش تفاوت نشان داده و در پاره‌ای موارد با رده‌بندی فنوتیپی همخوانی نداشت.

واژه‌های کلیدی: سیب زمینی، جرب معمولی، *Sterptomyces*

مقدمه

سیب‌زمینی (*Solanum tuberosum* L.) از نظر ارزش غذایی هم‌ردیف گندم و برنج است. میزان تولید جهانی آن در سال ۲۰۰۰ میلادی ۶۲۵۳۹۴۳۲۱ تن بوده است و از نظر تولید سالیانه بعد از گندم، برنج، ذرت و جو در مقام پنجم قرار دارد. سطح زیر کشت این محصول در ایران حدود ۱۶۵ هزارهکتار با میزان تولید تقریبی ۳۷۴۹۰۰۰ تن بوده و مصرف سرانه آن در سال حدود ۵۲

کیلوگرم می‌باشد (Ministry of Agriculture 2002).

استان فارس یکی از مناطق عمده تولید سیب‌زمینی در ایران می‌باشد و سطح زیر کشت این محصول رو به افزایش است. سطح زیر کشت سیب‌زمینی در این استان بین ۱۵۰۰۰-۱۲۰۰۰ هکتار (آبی) در نوسان بوده و میزان تولید حدود ۲۲۱۰۰۰ تن می‌باشد (Ministry of Agriculture 2002).

کشت سیب‌زمینی در این استان طی سه اقلیم (کشت پائیزه-زمستانه-بهاره) انجام می‌گیرد عوامل بیماری‌زای گیاهی از مهمترین عواملی هستند که راندمان تولید سیب‌زمینی را پایین آورده و کیفیت آن را کاهش می‌دهند. دست کم شش بیماری باکتریایی سیب‌زمینی را آلوده کرده و موجب کاهش محصول آن می‌گردد که از مهم‌ترین آنها می‌توان به پژمردگی باکتریایی، پوسیدگی نرم، ساق سیاه و جرب معمولی اشاره نمود (Stevenson *et al.* 2001, Goto 1992). عامل بیماری جرب سیب‌زمینی گونه‌های مختلف جنس *Streptomyces* می‌باشند (Loria, *et al.* 1997).

علائم بیماری جرب سیب‌زمینی به صورت‌های جرب برجسته (Erumpent scab)، جرب فرو رفته (Deep-pitted scab)، جرب سطحی (Cork scab or superficial scab) و جرب زنگاری (Russet scab) مشاهده می‌شود (Goyer *et al.* 1996). علائم ناشی از گونه‌های *Streptomyces* به اندام‌های زیرزمینی گیاه محدود می‌شود و اولین علائم بیماری اغلب به صورت بافت‌مردگی محل آلودگی نمایان می‌شود. آلودگی سیستمیک تاکنون گزارش نشده است. اگرچه قسمت‌های هوایی گیاه نیز در آلودگی شدید ریشه، کاهش رشد پیدا کرده یا پژمرده می‌گردند ولی، علائم بیماری جرب سیب‌زمینی به صورت زخم‌های کوچک برجسته بر روی اندام‌های زیرزمینی در اطراف عدسک‌ها و یا حفره‌های بافت‌مردده عمیق تا عمق هفت میلیمتر در بافت میزبان می‌باشد که شدت این علائم بستگی به حساسیت میزبان، جدایه بیمارگر و شرایط محیطی دارد (King & Lawrence 1996, Faucher, *et al.* 1993).

عامل جرب سیب‌زمینی دارای دامنه میزبانی نسبتاً وسیعی است. شلغم، چغندر، کلم، هویج، بادمجان، پیاز، اسفناج، تربچه و پونه از میزبان‌های دیگر آن به حساب می‌آیند (Leiner, *et al.* 1996). در ایران اولین بار کریمی در سال ۱۳۴۸ جدایه‌هایی از *Streptomyces* را از اقلید فارس

جداسازی کرد ولی، تحقیقی بر روی آن صورت نگرفت (بنی هاشمی - مذاکرات شخصی). عینی و همکاران (Eini, et al. 2003) براساس آنالیز عددی خصوصیات بیوشیمیایی، فیزیولوژیکی، بیماریزایی و دامنه میزبانی گونه‌های *Streptomyces* عامل جرب سیب‌زمینی در استان‌های همدان، چهارمحال و بختیاری، اصفهان و خراسان را در پنج گروه قرار داده و گونه‌های *S. scabies* و *S. acidiscabies* را برای اولین بار از ایران گزارش کرده‌اند.

همچنین خداکرمیان و همکاران (Khodakaramian et al. 2003) استرین‌های *Streptomyces* عامل جرب سیب‌زمینی در نواحی مختلف ایران را براساس الگوی الکتروفورز پروتئین در سه گروه عمده قرار دادند که جدایه‌های گروه اول به *S. scabies* و جدایه‌های گروه دوم به *S. acidiscabies* شباهت داشته ولی جدایه‌های گروه سوم شباهت کمتری با دو گروه قبل داشته و دارای الگوی پروتئینی متنوعی بود. علاوه بر این اساس آنالیز اسیدهای جرب نیز تنوع نسبتاً زیادی بین جدایه‌های مورد بررسی وجود داشت.

بیماری جرب معمولی در سال‌های اخیر در بعضی مناطق سیب‌زمینی کاری استان فارس مشاهده شده است. از آنجایی که در بعضی مزارع استان شدت بیماری بالا بوده و به صورت یکی از مسائل عمده در کشت سیب‌زمینی در آمده است و به علت عدم گزارش رسمی از وجود این بیماری در استان فارس، تعیین پراکنش این بیماری، تعیین تنوع سویه‌های عامل بیماری و خصوصیات بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی و بیماری‌زایی آنها از اهداف این تحقیق بوده است.

روش بررسی

الف: نمونه‌برداری و جداسازی

طی سال‌های ۱۳۸۱، ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ از مناطق مختلف سیب‌زمینی کاری استان فارس در زمان برداشت بازدید بعمل آمد و غده‌های دارای علائم بیماری از نقاط مختلف مزارع جمع‌آوری گردید و به آزمایشگاه منتقل شد. از خاک مزارع آلوده و سالم هم نمونه‌برداری تصادفی صورت گرفت. غده‌های سیب‌زمینی آلوده به بیماری جرب پس از شستشو با آب به قطعات کوچک تقسیم

گردیدند و در مخلوط فنل و آب مقطر سترون (به نسبت ۱:۱۴۰) به مدت ده دقیقه غوطه ور و دو بار با آب مقطر سترون به مدت ۱۵ دقیقه شستشو شدند. یک گرم از قطعات غده‌ها به ۱۰ میلی‌لیتر آب مقطر سترون منتقل شدند و در بن‌ماری به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۵۵°C نگهداری شدند. پس از آن نمونه‌ها به محیط NPPC-WA (آب‌آگار ۱/۲ درصد حاوی ۵۰ میلی‌گرم نیستاتین، ۵ میلی‌گرم پلی‌میکسین سولفات، ۱۰ میلی‌گرم سدیم‌پنی سیلین G و ۵۰ میلی‌گرم سیکلو هگزامید در لیتر) منتقل و به مدت ۱۰ روز در دمای ۳۰°C نگهداری شد. اسپورهای ایجاد شده روی قطعات یا اطراف آن برداشته شد و روی محیط YMEA (Yeast Extract Malt Agar) حاوی آنتی‌بیوتیک‌های فوق ۳ مرتبه تا تهیه پرگنه خالص مخطط گردیدند (Goyer & Beaulieu, 1997).

جهت جداسازی از خاک، ده گرم خاک خشک شده در هوا به ۱۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر سترون اضافه گردیده و به مدت ۱۰ دقیقه روی شیکر قرار داده شد. سپس رقت 10^{-1} تا 10^{-7} از سوسپانسیون خاک در آب مقطر سترون تهیه شد. صد میکرومتر از رقت‌های مختلف روی محیط‌های NPPC-WA، NPPC-YMEA و WA پخش گردید و در دمای ۲۸-۳۰°C برای ۷ تا ۱۰ روز نگهداری شد. سپس پرگنه‌های با ظاهر شاخه شاخه و یا پودری برداشته شد و روی محیط YMEA خالص گردیدند (Schaad et al., 2001).

هفتاد جدایه شامل ۵۰ جدایه از غده‌های سیب‌زمینی آلوده به جرب و ۲۰ جدایه از خاک مزارع آلوده و سالم جداسازی و همراه با جدایه مرجع *S. scabies* (اهدائی دکتر غلام خداکرمیان - دانشگاه مامازرند ورامین) مورد مطالعه قرار گرفتند. مشخصات جدایه‌ها، ارقام سیب‌زمینی و محل جمع‌آوری در جدول ۱ خلاصه گردیده است.

ب: آزمون بیماری‌زایی

آزمون بیماری‌زایی بر روی غده‌های سیب‌زمینی

براساس روش گویر و بیولیو (Goyer & Beaulieu, 1997) و شاد و همکاران (Schaad et al. 2001) جهت تهیه اینوکولوم، جدایه‌ها به مدت دو هفته در دمای ۳۰°C در ارلن حاوی ۵۰ میلی‌لیتر ورمیکولایت یا پرلایت سترون اشباع شده با محلول غذایی (۲۰ گرم سوکروز،

۱/۲ گرم ال-آسپاراژین، ۶/۶ گرم فسفات دی پتاسیم و ۱۰ گرم عصاره مخمر در لیتر) رشد داده شدند. سپس غده‌های سیب‌زمینی رقم آگریا که به بیماری جرب معمولی حساس بودند، با آب شسته و در محلول هیپوکلریت سدیم ۵٪ در صد به مدت ۱۰ دقیقه ضد عفونی و با آب مقطر سترون شستشو شدند. سپس با سوزن سترون زخم‌های کوچکی روی غده‌ها ایجاد گردید و به تعداد ۱ تا ۲ عدد در گلدان‌هایی به قطر ۱۵ سانتیمتر حاوی مخلوط ماسه سترون و اینوکولوم به نسبت ۱۰ به ۱ (وزن به حجم) تهیه شده در عمق حدود ۵ سانتی متری کاشته شدند. گلدان‌های شاهد نیز یکی فاقد عامل بیماری و دیگری شامل جدایه بیماری‌زا بود. نتایج ۳ تا ۴ ماه بعد در گلخانه بررسی شدند.

جدول ۱- مشخصات جدایه‌های *Streptomyces* جدا شده از غده‌های سیب‌زمینی آلوده به جرب و

خاک

Table 1: Characteristics of *Streptomyces* isolates from infected potato tuber and soil

نوع علائم جرب روی غده Symptom	رقم /خاک Cultival/Soil	محل جمع‌آوری Location	کد جدایه Isolate code	گروه فنوتیپی Phenotypic group
فرو رفته ^۱ DPS	آگریا AG	آباده A	SA1	
برجسته (برآمده) ^۲ ES	آگریا AG	اقلید E	SA2	
فرو رفته DPS	آگریا AG	شیراز Sh	SA3	
فرو رفته DPS	آگریا AG	شیراز Sh	SA4	
فرو رفته DPS	آگریا AG	شیراز Sh	SA5	
زنگاری ^۳ RS	دیامن DM	شیراز Sh	SA6	گروه ۱ (group 1)
فرو رفته DPS	آگریا AG	صفاشهر S	SA7	
فرو رفته DPS	آگریا AG	صفاشهر S	SA8	
برجسته ES	مارادونا MD	صفاشهر S	SA9	
برجسته ES	مارادونا MD	صفاشهر S	SA10	

Table 1. (continued)

جدول ۱- (ادامه)

DPS	آگریا AG	کازرون K	SA11	
RS	آگریا AG	کازرون K	SA12	
RS	آگریا AG	شیراز Sh	SB1	
RS	مارفونا MF	شیراز Sh	SB2	
DPS	آگریا AG	صفاشهر S	SB3	
RS	آگریا AG	صفاشهر S	SB4	گروه ۲ (group2)
	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SB5	
	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SB6	
	مزرعه سالم NIF	خاک SI	SB7	
	مزرعه سالم NIF	خاک SI	SB8	
DPS	آگریا AG	بوانات B	SC1	
DPS	آگریا AG	شیراز Sh	SC2	
RS	آگریا AG	شیراز Sh	SC3	
ES	مارفونا MF	شیراز Sh	SC4	
DPS	آگریا AG	صفاشهر S	SC5	گروه ۳ (group3)
DPS	آگریا AG	صفاشهر S	SC6	
ES	مارادونا MD	صفاشهر S	SC7	
ES	آگریا AG	کازرون K	SC8	
	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SC9	
	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SC10	
DPS	آگریا AG	اقلید E	SD1	
DPS	آگریا AG	شیراز Sh	SD2	
ES	آگریا AG	شیراز Sh	SD3	گروه ۴ (group 4)
RS	دیامن DM	شیراز Sh	SD4	

Table 1. (continued)

جدول ۱- (ادامه)

DPS	فرورفته	آگریا AG	صفاشهر S	SD6	
DPS	فرورفته	مارفونا MF	صفاشهر S	SD7	
ES	برجسته	مارادونا MD	صفاشهر S	SD8	
RS	زنگاری	آگریا AG	کازرون K	SD9	
		مزرعه آلوده IF	خاک SI	SD10	
		مزرعه آلوده IF	خاک SI	SD11	
		مزرعه آلوده IF	خاک SI	SD12	
		مزرعه سالم NIF	خاک SI	SD13	
RS	زنگاری	آگریا AG	آباده A	SE1	
RS	زنگاری	آگریا AG	اقلید E	SE2	
	توری ^۴	آگریا AG	بوانات B	SE3	
	توری	آگریا AG	داراب D	SE4	
RS	زنگاری	آگریا AG	شیراز Sh	SE5	
RS	زنگاری	آگریا AG	شیراز Sh	SE6	
	توری	آگریا AG	شیراز Sh	SE7	
	توری	آگریا AG	شیراز Sh	SE8	
RS	زنگاری	دیامنت DM	شیراز Sh	SE9	
	توری	دیامنت DM	شیراز Sh	SE10	
	توری	مارفونا MF	شیراز Sh	SE11	گروه ۵ (group 5)
RS	زنگاری	آگریا AG	صفاشهر S	SE12	
RS	زنگاری	دیامنت DM	صفاشهر S	SE13	
RS	زنگاری	آگریا AG	کازرون K	SE14	
RS	زنگاری	پیکاسو PS	کازرون K	SE15	
		مزرعه آلوده IF	خاک SI	SE16	

Table 1. (continued)

جدول ۱- (ادامه)

	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SE17	
	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SE18	
	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SE19	
	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SE20	
	مزرعه سالم NIF	خاک SI	SE21	
	مزرعه سالم NIF	خاک SI	SE22	
فرورفته DPS	آگریا AG	شیراز Sh	SF1	
زنگاری RS	آگریا AG	شیراز Sh	SF2	
	مزرعه آلوده IF	خاک SI	SF3	گروه ۶ (group 6)
	مزرعه سالم NIF	خاک SI	SF4	
	مزرعه سالم NIF	خاک SI	SF5	

ES= Erumpent scab-۲

DPS = Deep pitted scab -۱

NS= Netted scab-۴

RS = Russet scab-۳

A= Abadeh E=Eghlid Sh= Shiraz S= Safashahr K=Kazeroun B= Bavanat D= Darab
SL = Soil AG= Agria DM=Diamont MD=Maradona MF= Marfona PS= Pikasoo IF= Infected field
NIF= Non-infected field

آزمون بیماری‌زایی روی گیاهچه تربچه:

بذور تربچه به طور سطحی با وایتکس ۵ تا ۱۰ درصد به مدت یک دقیقه ضدعفونی گردیدند و به منظور جوانه‌زنی بر روی محیط آب آگار یک درصد به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲۵°C نگهداری شدند. بذره‌های جوانه زده با سوسپانسیون از اسپور باکتری (نماینده‌ای از جدایه‌ها) با غلظت 10^7 CFU (با جذب نوری ۱ واحد در ۶۰۰ نانومتر) مایه‌زنی گردیدند و در لوله‌های حاوی محیط کشت آب آگار (یک درصد) سترون قرار داده شدند. علائم بیماری روی گیاهچه تربچه یک تا دو هفته بعد بررسی گردید (Schaad *et al.* 2001).

ج- بررسی خصوصیات فنوتیپی

رنگ‌آمیزی گرم براساس روش ساسلو و همکاران (Suslow *et al.* 1982) انجام شد. جهت تعیین

نوع زنجیره اسپور، جدایه‌هایی که بر روی محیط YMEA خالص شده بودند، بر روی محیط آب‌آگار کشت داده گردیدند و سپس از حاشیه پرگنه به وسیله چسب اسپورها برداشته شدند و با استفاده از میکروسکوپ نوری با بزرگنمایی 40 X و 100X در حداقل ده زمینه میکروسکوپی مشاهده شدند. برای مشاهده خصوصیات سطح اسپور از میکروسکوپ الکترونی به روش شیرلینگ و گوتلیب استفاده شد (Shirling & Gottlieb 1966). جهت بررسی رنگ پرگنه، جدایه‌ها روی محیط YMEA به صورت مخطط کشت داده و رنگ پرگنه ۱۰ تا ۱۴ روز بعد یادداشت شد.

آزمون رشد هوازی و بی‌هوازی (O/F) در حضور گلوکز به روش هیو و لایفسن (Hugh & Leifson 1953)، توانایی جدایه‌ها در استفاده از قندهای ISP (شامل قندهای: ال-آرابینوز، دی- فروکتوز، دی-گلوکز، دی-مانیتول، رافینوز، سوکروز، سلولز، دی-زایلوز، رامنوز، مزواینوسیتول) و قندهای سالیسین و ریروز، به روش لامبرت و لوریا (Lambert & Loria 1989) و استفاده از اسیدهای آمینه به روش فائوکر و همکاران (Faucher *et al.* 1993)، بررسی سمیت ناشی از مواد بازدارنده رشد باکتری از محیط کشت YMEA حاوی مواد بازدارنده تلورایت پتاسیم (۱۰۰، ۱۰، ۱۰۰ μg/ml) استات تالیوم (۱۰۰، ۱۰، ۱۰۰ μg/ml)، کریستال ویولت (۰/۵ μg/ml)، فنل (۱ μg/ml) و سدیم آزاید (۰/۰۱٪) به روش لامبرت و لوریا (Lambert & Loria 1989) انجام شد. تجزیه پلیمرهای زایلان (Xylan) و زانتین (Xanthine) در محیط Modified Bennett Agar و تجزیه اسکولین و آربوتین، ارزیابی حساسیت یا مقاومت جدایه‌ها به آنتی‌بیوتیک‌ها در محیط کشت همچنین اثر آنتی‌بیوتیک در جلوگیری از رشد جدایه‌ها با دیسک‌های آنتی‌بیوتیک به روش فائوکر و همکاران (Faucher *et al.* 1993) انجام شد. بررسی فعالیت آنتی‌بیوزس‌سیس جدایه‌ها علیه باکتری‌هایی نظیر *Pseudomonas spp.*، *Erwinia spp.*، *Klebsiella. sp.*، *Bacillus liquefaciens*، *Bacillus cereus*، *E. coli* به روش شاد و همکاران (Schaad *et al.* 2001) انجام شد. آزمون‌های تحمل به نمک‌طعام، رشد جدایه‌ها در pHهای مختلف و رشد جدایه‌ها در دمای ۳۷°C و بررسی تولید ملانین از تیروزین و سایر رنگیزه‌ها، با استفاده از محیط کشت‌های Tyrosine Agar

و PYIA (Pepton-yeast extract iron agar) به روش شاد و همکاران (Schaad *et al.* 2001) انجام شد.

د- آزمون PCR جهت تشخیص ژن *nec1*

جهت ردیابی ژن *nec1* که در بیماری‌زایی برخی گونه‌ها نقش دارد از روش PCR استفاده شد. به این منظور اسپور نماینده‌ای از جدایه‌ها به ۵ میلی‌لیتر از محیط سترون CRM (گلوکز ۱۰ گرم، سوکروز ۱۰۳ گرم، کلرید منیزیم ۱۰/۱۲ گرم، تریپتون ۱۵ گرم، عصاره مخمر ۵ گرم، لیتر) در لوله‌های آزمایش مایه‌زنی گردید و به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت در دمای ۳۰°C نگهداری شدند. جهت استخراج DNA، ۰/۵ میلی‌لیتر از سوسپانسیون هر جدایه در لوله‌های اپندورف یک‌ونیم میلی‌لیتری ریخته شد و در ۱۳۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفوژ گردید. به رسوب حاصل ۵۰۰ میکرولیتر بافر CTAB، ۲٪ (w/v) cetyltrimethylammonium bromide (CTAB)، 1.4 M NaCl, 0.2% 2-mercaptoethanol, 20 mM EDTA, 100 mM tris-HCl (pH 8.0). TE: 10 mM tris-۱۰ تا ۵ مدت ۹۵°C در دمای HCl (pH 8.0), 0.2 mM EDTA (Sambrook *et al.* 1989) اضافه و در دقیقه قرار گرفت. سپس ۵۰۰ میکرولیتر کلروفرم به مخلوط اضافه و در ۱۳۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفوژ شد. روشن‌بین به لوله‌های اپندورف منتقل شد و پس از افزودن ۵۰۰ میکرولیتر ایزوپروپانول سرد، مجدداً در ۱۳۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفوژ گردید. رسوب حاصل با الکل نیز شستشو داد شده و پس از خشک کردن در معرض هوا ۵۰ میکرولیتر آب مقطر سترون به آن اضافه گردید و به عنوان DNAtemplate در PCR استفاده شد. آغازگرهای اختصاصی Nf و Nr که به ترتیب دارای تراسادف‌های 5'-GCAGTCGTCACGAAGGATCG-3' و 3'-ATGAGCGCGAACGGAACGGAAGCCCCGGA-5' بودند استفاده شد (Kreuzer *et al.* 1999). واکنش PCR با حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر شامل ۲/۵ میکرولیتر ۱۰× PCR Buffer، ۰/۷۵ میکرولیتر MgCl₂، ۱۰ pmol از هر یک از آغازگرها، ۰/۵ میکرولیتر از dNTPmix و ۰/۱۵ میکرولیتر از Tag-DNA Polymerase (تهیه شده از شرکت سیناژن) و ۱/۵ میکرولیتر از DNA و آب مقطر سترون انجام گرفت. برای انجام آزمون از دستگاه ترموسایکلر Biorad استفاده شد که در آن سیکل گرمایی اولیه شامل ۳ دقیقه در ۹۴°C و ۳۰ سیکل شامل ۱

دقیقه در 95°C ، ۱ دقیقه در 60°C و ۲ دقیقه در 72°C و در نهایت ۱۰ دقیقه در 72°C برنامه‌ریزی شده بود (Kreuze et al. 1999, Schaad et al. 2001).

ژل آگارز یک درصد در بافر TBE براساس روش شاد و همکاران (Schaad et al. 2001) تهیه و رنگ‌آمیزی با اتیدیوم بروماید صورت گرفت. ژل بر روی صفحه UV transilluminator مورد بررسی و با استفاده از دستگاه Gel documentation مدل (UVP-m-20, Apland, CA-USA) از آن عکسبرداری و با کمک مارکرهای مخصوص وزن مولکولی قطعه تکثیر شده اندازه‌گیری شد.

ه- الکتروفورز پروتئین‌های سلولی:

جهت بررسی تنوع پروتئین‌های سلولی از الکتروفورز عمودی در ژل آکریل‌آمید حاوی سدیم دودسیل سولفات (SDS) و روش لاملی (Laemmli 1970) استفاده شد.

جهت استخراج پروتئین‌های سلولی، یک لوب از اسپور جدایه‌ها به ۵ تا ۱۰ میلی‌لیتر محیط کشت YME مایه‌زنی گردید و به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت در دستگاه شیکر، در دمای 30°C با سرعت تکان خوردن ۱۲۰ دور در دقیقه قرار داده شد. سپس ۱/۵ میلی‌لیتر از محیط کشت حاوی باکتری در لوله‌های اپندورف ریخته شد و در 8000 دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفوژ گردید. به رسوب حاصل آب مقطر سترون اضافه گردید و پس از تکان دادن، به کمک سانتریفوژ میسلیم باکتری رسوب داده شد و عمل شستشو با آب دو تا سه بار تکرار گردید. بر روی رسوب میسلیمی باکتری یک میلی‌لیتر از بافر A (Tris-HCl, 0.03M, pH7.5; EDTA, 0.002M) اضافه شد. چگالی نوری (OD) به کمک اسپکتروفوتومتر در طول موج 600 نانومتر در ۱ تنظیم گردید. آنزیم لیزوزیم به غلظت نهایی ۰/۵ میلی‌گرم در میلی‌لیتر به هر سوسپانسیون افزوده شد و نمونه‌ها در $30-27^{\circ}\text{C}$ به مدت ۳۰ دقیقه قرار گرفتند. سدیم دودسیل سولفات (SDS) و ۲-مرکاپتواتانول به غلظت‌های نهایی ۲ درصد به نمونه‌ها اضافه گردید و پس از یک‌بار یخ زدن و ذوب شدن (freezing/thawing)، به مدت ۲ تا ۳ دقیقه در 95°C قرار داده شد. سپس نمونه‌ها در 10000 دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفوژ شدند، روشنین به لوله‌های اپندورف منتقل گردید و در 20°C تا

زمان استفاده نگهداری شد.

رنگ آمیزی ژل در محلول ۰/۱ درصد کومازی بلو در محلول متانول، اسید استیک و آب به نسبت (۵ : ۵ : ۱) به مدت سه ساعت انجام گرفت. عمل رنگبری بوسیله محلول رنگبر (حاوی مخلوط متانول- آب-اسید استیک به نسبت ۱:۵:۵) به مدت ۱۵ دقیقه انجام گرفت و سپس از ژل عکس برداری شد. جهت نگهداری ژل از اسید استیک ۰.۵٪ استفاده شد (Laemmler 1970 Ausubel et al. 1987).

نتیجه

پراکنش بیماری در استان فارس:

علائم بیماری جرب سیب زمینی شامل جرب برجسته، جرب فرو رفته و جرب سطحی (زنگاری و توری) با درجات مختلف در مناطق مختلف سیب زمینی کاری استان اعم از خرم بید (صفاشهر)، آباده، اقلید، بوانات، شیراز (داریون، سیخ دارنگون و مهارلو)، کازرون (جره و بالاده) و داراب (فسارود) مشاهده شد (شکل ۱). از غده‌های سیب زمینی دارای علائم مذکور بر روی محیط YMEA و WA یک باکتری گرم مثبت جداسازی شد که دارای پرگنه‌هایی مجزا و گرد با ظاهر شاخه شاخه، پودری گل‌سنگی و چرمی به قطر ۱ تا ۱۰ میلی‌متر با رنگ توده اسپور خاکستری روشن، خاکستری، خاکستری تیره، قهوه‌ای روشن تا قهوه‌ای، سفید مایل به کرم و صورتی روشن بودند.

خصوصیات فنوتیپی:

تمامی جدایه‌ها، گرم مثبت و هوازی اجباری بوده که میسلیوم‌های رویشی و میسلیوم‌های هوایی تولید کردند. میسلیوم‌های هوایی تولید اسپورهایی کرده بودند که به صورت زنجیره‌ای پشت سر هم قرار داشتند و زنجیره‌های اسپور به دو صورت پیچشی (flexuous) و مارپیچی (spiral) دیده شدند. با بررسی الکترون میکروسکوپی، اسپور جدایه صاف مشاهده گردیدند که اندازه آنها در حدود ۰/۸-۱ × ۲-۲ میکرومتر بود. در بررسی فعالیت آنتی بیوزیس جدایه‌ها علیه باکتری‌ها، ۲۷

درصد جدایه‌ها روی *E. coli* و ۸۰ درصد جدایه‌ها بر *Bacillus spp.* موثر بودند ولی بر باکتری‌های دیگر مورد آزمایش تاثیری نداشته با تجزیه و تحلیل خصوصیات مورفولوژیکی و بیوشیمیایی جدایه‌ها و مقایسه با خصوصیات گونه‌های مهم بیماری‌زا جدایه‌ها در شش گروه قرار گرفتند (جدول ۲).

جدایه‌های گروه اول دارای رنگ توده اسپور خاکستری، پرگنه قهوه‌ای روشن تا تیره روی محیط YMEA، زنجیره اسپور ماریچ و سطح اسپور صاف بوده که بر روی محیط‌های تیروزین‌آگار و PYIA تولید ملانین کردند. این جدایه‌ها، همگی از قندهای ال-آرابینوز، دی-فروکتوز، دی-گلوکز، دی-مانیتول، رافینوز، رامنوز، دی-زایلوز، مزواینوسیتول، دی-گالاکتوز و اسیدهای آمینه ال-هیدروکسی پرولین و ال-متیونین استفاده و زایلان را تجزیه کردند. جدایه‌های گروه یک همگی در pHهای ۵/۵ و ۶ و در حضور تلورایت پتاسیم $10 \mu\text{g/ml}$ رشد کرده، ولی هیچکدام از جدایه‌ها در pHهای ۴ و ۴/۵، در حضور نمک طعام ۷ و ۱۰ درصد، تالیوم استات $10 \mu\text{g/ml}$ و $100 \mu\text{g/ml}$ کریستال ویولت $0/5 \mu\text{g/ml}$ ، فنل $1/1$ درصد، سدیم آزاید $0/1$ درصد و استرپتومایسین $10 \mu\text{g/ml}$ قادر به رشد نبوده و زانتین را تجزیه نکردند. با توجه به این ویژگی‌ها، خصوصیات جدایه‌های گروه اول بسیار شبیه به گونه *S. scabies* بود (Faucher et al. 1992; Goyer & Beaulieu 1997).

جدایه‌های گروه دوم دارای رنگ توده اسپور خاکستری، پرگنه قهوه‌ای تیره روی محیط YMEA، زنجیره اسپور ماریچی و سطح اسپور صاف بوده که بر روی محیط‌های تیروزین‌آگار و PYIA تولید ملانین نکردند. جدایه‌های گروه دوم همگی از قندهای ال-آرابینوز، دی-فروکتوز، دی-گلوکز، دی-مانیتول، دی-زایلوز، مزواینوسیتول و دی-گالاکتوز استفاده کرده و در pHهای ۵، ۵/۵ و ۶ و در حضور تلورایت پتاسیم $10 \mu\text{g/ml}$ ، کریستال ویولت $0/5 \mu\text{g/ml}$ و سدیم پنی‌سیلین جی $10 \mu\text{g/ml}$ همگی قادر به رشد بودند. اکثر جدایه‌های این گروه از سوکروز و ال-متیونین استفاده نکرده و قادر به تجزیه آربوتین و زانتین نبودند. جدایه‌های گروه دوم در بعضی خصوصیات مانند تولید زنجیره اسپور ماریچ، سطح صاف اسپورها، رنگ توده اسپور خاکستری و رنگ پرگنه قهوه‌ای، با گونه *S. scabies* مشابه بوده ولی قادر به تولید ملانین بر روی محیط تیروزین‌آگار و PYI

جدول ۲- خصوصیات مورفولوژیکی و بیوشیمیایی سویه‌های *Streptomyces* جدا شده از دام‌ها در دامگاه مستعمرات آلوده به جرب و مگس

Table 2. Morphological and Biochemical characters of *Streptomyces* isolates from infected uterus and soil

آیزول	گروه ۱ (۷) ^a	گروه ۲ (۸)	گروه ۳ (۱۰)	گروه ۴ (۱۳)	گروه ۵ (۲۲)	گروه ۶ (۶)
Test	خانگی (Gray)	خانگی (Gray)	سفید تایل به کرم White to Cream	قهوه‌ای تا قهوه‌ای Brown	قهوه‌ای تا خاکستری زرد Cream to Gray	گروه ۶ (۶)
رنگ توده اسپور بر روی محیط YMFA	خانگی (Gray)	خانگی (Gray)	سفید تایل به کرم White to Cream	قهوه‌ای Brown	قهوه‌ای تا خاکستری زرد Cream to Gray	گروه ۶ (۶)
رنگ توده بر روی محیط YMFA	قهوه‌ای زرد تا تیره	قهوه‌ای تیره	قهوه‌ای	قهوه‌ای زرد تا قهوه‌ای	زرد تا قهوه‌ای زرد	موزیژی روشن
رنگ Colony on YMFA	White Brown to Dark	Dark Brown	Brown	Brown	Yellow to Brown	نارنجی Orange
مورفولوژی زنجیره اسپور	مخروطی	مخروطی	مخروطی	مخروطی	مخروطی	مخروطی
Spore Morphology	Spiral	Spiral	Flexuous	Flexuous	Flexuous	Flexuous
خصوصیت سطح اسپور	صاف	صاف	صاف	صاف	صاف	صاف
Spore Surface Character	Smooth	Smooth	Smooth	Smooth	Smooth	Smooth
تولید ملانین بر روی محیط تریوتین آبی	+	-	-	-	-	-
Melanin from Tryptone	+	-	-	-	-	-
تولید پیگمنت بر روی محیط PYIA	+	-	-	-	-	-
Pigment on PYIA	+	-	-	-	-	-
رشد در منابع کربنی	+	+	+	+	+	+
Growth on	+	+	+	+	+	+
۱- Arabinose	+	+	+	+	+	+
۲- Fructose	+	+	+	+	+	+
۳- Glucose	+	+	+	+	+	+
۴- Mannitol	+	+	+	+	+	+
۵- Raffinose	+	+	+	+	+	+
۶- Ramnose	+	+	+	+	+	+
۷- Sucrose	+	+	+	+	+	+
۸- Xylose	+	-	+	+	+	+
۹- Mesoinositol	+	+	+	+	+	+
۱۰- D-Galactose	+	+	+	+	+	+
۱۱- Salicin	+	+	+	+	+	+
۱۲- Ribose	+	+	+	+	+	+

استفاده از منابع کربنی:

Utilization of carbon sources

Table 2. (continue)

جدول ۲- (ادامه)	+	V	-	V	+	-	+
سیدم آزید ۰.۱ درصد	+	V	V	V	+	-	+
Sodium Azid 0.1% ۱۰۰µg/ml	+	+	V	+	+	V	V
پنی سیلین ۱۰ µg/ml	+	V	V	+	+	-	-
پنی سیلین ۱۰۰ µg/ml	-	-	-	V	-	-	-
Penicillin 100 µg/ml	+	V	V	V	-	-	-
استرپتومایسین ۲۰µg/ml	+	V	V	V	+	+	+
Streptomycin 20µg/ml	+	V	V	V	+	+	+

a) The Numbers of each groups b) 80% or more Positive Reaction

c) 20% or less Negative Reaction

d) Variable

Growth at 37°C

ا) تعداد جانمایی هر گروه (b) + به معنی واکنش مثبت ۸۰ درصد یا بیشتر است.

(c) - به معنی واکنش منفی ۲۰ درصد یا کمتر است. (d) ۲۰٪ یا کمتر واکنش منفی است.

نبوده و همچنین در بعضی خصوصیات بیوشیمیایی مانند استفاده از قندهای رافینوز، سوکروز، استفاده از اسید آمینه متیونین، تجزیه پلیمرهای آربوتین و زانتین متفاوت بودند.

جدایه‌های گروه سوم دارای رنگ توده اسپور سفید تا سفید مایل به کرم، رنگ پرگنه قهوه‌ای روی محیط YMEA، زنجیره اسپور پیچشی و سطح اسپور صاف بوده که بر روی محیط‌های تیروزین آگار و PYIA تولید ملانین نکردند. جدایه‌های گروه سوم همگی از قندهای ال-آرابینوز، دی-فروکتوز، دی-گلوکز، دی-مانیتول، مزواینوسیتول، دی-گالاکتوز و ریوز استفاده کرده و در pH های ۵، ۵/۵ و ۶ و در حضور تلورایت پتاسیم $10 \mu\text{g/ml}$ و سدیم پنی‌سیلین جی $10 \mu\text{g/ml}$ قادر به رشد بودند. این جدایه‌ها در تجزیه پلیمرهای آربوتین، اسکولین، زانتین، زایلان متفاوت عمل کرده ولی، اکثراً قادر به تجزیه این پلیمرها بودند. اکثر جدایه‌های گروه سوم قادر به استفاده از رافینوز به عنوان منبع کربنی نبوده ولی، اکثراً از رامنوز، سوکروز، دی-زایلوز، سالیسین، ال-هیدروکسی‌پرولین و ال-متیونین استفاده کرده و در pH برابر با ۴/۵ و تعدادی نیز در pH ۴ و در حضور استرپتومایسین $20 \mu\text{g/ml}$ قادر به رشد بودند. این جدایه‌ها از نظر تحمل به نمک طعام ۵ و ۷ درصد اکثراً متحمل بوده ولی در حضور نمک طعام ۱۰ درصد اکثراً قادر به رشد نبودند. همچنین اکثر آنها در حضور تلورایت پتاسیم $10 \mu\text{g/ml}$ ، کریستال ویولت $0/5 \mu\text{g/ml}$ ، سدیم پنی‌سیلین جی $10 \mu\text{g/ml}$ و $100 \mu\text{g/ml}$ و در دمای 37°C رشد کرده ولی، در حضور تالیوم استات $100 \mu\text{g/ml}$ قادر به رشد نبودند. با توجه به این خصوصیات اکثر جدایه‌های گروه سوم تا حدود زیادی خصوصیات شبیه به گونه *S. acidiscabies* را داشته و تعداد معدودی از جدایه‌ها نیز از نظر خصوصیات مورفولوژی نظیر رنگ توده اسپور، زنجیره اسپور پیچشی، عدم تولید ملانین و بعضی خصوصیات بیوشیمیایی نظیر عدم استفاده از قندهای رافینوز، دی-زایلوز و سوکروز و رشد در حضور فنل ۰/۱ درصد، تالیوم استات $10 \mu\text{g/ml}$ و عدم رشد در حضور کریستال ویولت $0/5 \mu\text{g/ml}$ شباهت‌هایی را با گونه *S. griseus* نشان دادند.

جدایه‌های گروه چهارم دارای رنگ توده اسپور خاکستری روشن تا قهوه‌ای روشن، رنگ پرگنه قهوه‌ای تا قهوه‌ای روشن روی محیط YMEA، زنجیره اسپور پیچشی و سطح اسپور صاف بوده که

بر روی محیط‌های تیروزین آگار و PYIA تولید ملانین نکردند. جدایه‌های گروه چهارم همگی از قندهای ال-آرابینوز، دی-فروکتوز، دی-گلوکز، مزواینوسیتول، دی-گالاکتوز و سالیسین و اکثراً از قندهای رافینوز، رامنوز، سوکروز و اسیدهای آمینه ال-هیدروکسی پرولین و ال-متیونین استفاده کرده ولی، هیچکدام در pH ۴، در حضور نمک طعام ۱۰ درصد و استرپتومایسین $20 \mu\text{g/ml}$ قادر به رشد نبودند. اکثر این جدایه‌ها در حضور تلورایت پتاسیم $10 \mu\text{g/ml}$ و سدیم پنی‌سیلین $10 \mu\text{g/ml}$ رشد کردند. جدایه‌های این گروه از نظر رشد در حضور تلورایت پتاسیم $100 \mu\text{g/ml}$ ، تالیوم استات $10 \mu\text{g/ml}$ و $100 \mu\text{g/ml}$ ، کریستال ویولت $0/5 \mu\text{g/ml}$ و فنل $0/1$ درصد متفاوت عمل کردند. با توجه به این خصوصیات مورفولوژی و بیوشیمیایی، اکثر جدایه‌های گروه چهارم ویژگی‌هایی شبیه به گونه *S. turgidiscabies* را داشتند.

جدایه‌های گروه پنجم که از علائم جرب سطحی شامل جرب زنگاری و جرب توری جداسازی شدند، دارای رنگ توده اسپور کرم تا خاکستری، رنگ پرگنه کرم، زرد تا قهوه‌ای روشن روی محیط YMEA، زنجیره اسپور پیچشی و سطح اسپور صاف بوده که هیچ کدام قادر به تولید ملانین بر روی محیط تیروزین-آگار و PYIA نبودند. جدایه‌های گروه پنجم همگی از دی-فروکتوز، دی-گلوکز و دی-مانیتول و اکثر جدایه‌ها از ال-آرابینوز، رامنوز، دی-زایلوز، دی-گالاکتوز، سالیسین، ریبوز و اسید آمینه ال-هیدروکسی پرولین استفاده کردند. تقریباً نیمی از جدایه‌ها قادر به استفاده از قندهای رافینوز، سوکروز و رامنوز نبوده و از این نظر متفاوت عمل کردند. اکثر جدایه‌های این گروه قادر به تجزیه پلیمرهای آربوتین، اسکولین و زانتین بودند. هیچکدام از جدایه‌ها در pH ۴ و نمک طعام ۱۰ درصد، تالیوم استات $100 \mu\text{g/ml}$ و استرپتوماسین $20 \mu\text{g/ml}$ رشد نکرده و اکثر جدایه‌ها در pH ۵، در حضور نمک طعام ۵ درصد، تلورایت پتاسیم $10 \mu\text{g/ml}$ و فنل $0/1$ درصد رشد کرده و تعداد کمی در pH $4/5$ ، در حضور نمک طعام ۷ درصد و کریستال ویولت $0/5 \mu\text{g/ml}$ قادر به رشد بودند. با توجه به این خصوصیات مورفولوژیکی و بیوشیمیایی، خصوصیات جدایه‌های گروه پنجم اغلب شبیه به خصوصیات گونه‌های عامل جرب سطحی (جرب زنگاری و جرب توری) بوده و از بین گونه‌های ایجادکننده جرب سطحی بیشتر

خصوصیات گونه‌های *S. aureofaciens* و *S. reticuliscabies* را داشتند (Faucher et al. 1992, 1993, Loria et al. 1997).

جدایه‌های گروه ششم دارای رنگ توده اسپور صورتی روشن، رنگ پرگنه نارنجی تا قهوه‌ای روشن روی محیط YMEA، زنجیره اسپور پیچشی و سطح اسپور صاف بوده که بر روی محیط‌های تیروزین آگار و PYIA تولید ملانین نکردند. این جدایه‌ها همگی از قندهای ال-آرابینوز، دی-فروکتوز، دی-گلوکز، رامنوز، دی-زایلوز، دی-گالاکتوز، سالیسین و اسید آمینه‌های ال-هیدروکسی پرولین و ال-متیونین و اکثر جدایه‌ها از قندهای دی-مانیتول و مزواینوسیتول و تعداد کمی از ریوز استفاده کردند. جدایه‌های این گروه در استفاده از قندهای رافینوز و سوکروز متفاوت عمل کردند. همه این جدایه‌ها در حضور نمک طعام ۵ درصد، تلورایت پتاسیم $10 \mu\text{g/ml}$ ، پنی سیلین جی $10 \mu\text{g/ml}$ و $100 \mu\text{g/ml}$ و در دمای 37°C رشد کرده، ولی هیچکدام از جدایه‌ها در pHهای ۴ و $4/5$ و در حضور نمک طعام ۱۰ درصد و تالیوم استات $100 \mu\text{g/ml}$ و اکثر آنها در حضور نمک طعام ۷ درصد، تالیوم استات $10 \mu\text{g/ml}$ و فنل ۰/۱ درصد قادر به رشد نبودند. اکثر جدایه‌های این گروه آربوتین و اسکولین و زانتین را تجزیه کرده و درصد پایینی زایلان را تجزیه کردند. بنابراین، جدایه‌های گروه ششم در خصوصیات مورفولوژی نظیر رنگ توده اسپور بر روی محیط YMEA، داشتن زنجیره اسپور پیچشی، عدم تولید ملانین و بعضی خصوصیات بیوشیمیایی شبیه به گونه *S. acidiscabies* بوده ولی، از نظر رشد در pHهای ۴ و $4/5$ در حضور فنل ۰/۱ درصد و استریتومایسین $20 \mu\text{g/ml}$ و استفاده از قندهای رافینوز و ریوز متفاوت از گونه فوق بودند.

بیماری‌زایی:

از ۳۵ جدایه نماینده، ۲۳ جدایه در شرایط گلخانه بر روی غده‌های سیب‌زمینی علائم بیماری جرب را در درجات مختلف نشان دادند (شکل ۲) و ۱۶ جدایه بر روی گیاهچه تربچه نیز بیماریزا بودند. از نه جدایه خاک که در بیماری‌زایی استفاده شد، تنها دو جدایه در شرایط گلخانه بیماری‌زایی را نشان دادند (جدول ۳). از غده‌های سیب‌زمینی دارای علائم جرب مجدداً عامل بیماری جداسازی شد که خصوصیات شبیه به جدایه‌های اولیه داشتند.

جدول ۳- نتایج آزمون بیماری‌زایی ۳۵ جدایه نماینده بر روی غده سیب‌زمینی و گیاهچه تربچه و ارتباط آن با ژن *necl*

Table 3. Pathogenicity test of 35 *Streptomyces* isolates on potato tubers and Radish seedling , and its relation with *necl* gene

<i>necl</i> ژن وجود Presence of <i>necl</i> gene	بیماری‌زایی بر روی گیاهچه تربچه Pathogenicity on Radish seedling	بیماری‌زایی بر روی غده سیب‌زمینی Pathogenicity on potato tubers	کد جدایه Isolate code	گروه فنوتیپی Phenotypic group
+	+	+		<i>S. scabies</i> (استرین
+	+	+	SA1	مرجع گروه ۱) (Group 1)
	+	+	SA2	
+	+	+	SA3	
	+	+	SA7	
	+	+	SA9	
	+	+	SA11	
	-	-	SB1	
-	+	+	SB3	گروه ۲) (Group 2)
	-	-	SB5	
	-	-	SB7	
-	+	+	SC1	
+	+	+	SC2	
	+	+	SC7	گروه ۳) (Group 3)
	+	+	SC8	
	-	-	SC9	
+	+	+	SD2	
	+	+	SD3	
-	+	+	SD7	
+	+	+	SD8	گروه ۴) (Group 4)
	-	+	SD9	
	-	+	SD10	
	-	-	SD11	
-	+	+	SE1	
-	-	+	SE3	

Table 3. (continued)

جدول ۳- (ادامه)

	-	-	SE4	
-	-	+	SE5	گروه ۵ (Group 5)
	-	-	SE7	
	-	-	SE11	
-	+	+	SE13	
	-	+	SE15	
-	-	+	SE16	
	-	-	SE17	
	-	-	SE22	
-	-	-	SF1	گروه ۶ (Group 6)
	-	-	SF3	

PCR

از چهارده جدایه نماینده (۱۳ جدایه بیماری‌زا و ۱ جدایه غیربیماری‌زا) قطعه قابل انتظار ۷۰۰ جفت باز در PCR برای توالی ژن *necl* تنها در استرین مرجع *S. scabies* (کنترل مثبت)، جدایه‌های SA1 و SA3 از گروه اول (گروه‌های فنوتیپی) و برخی جدایه‌های نماینده گروه سوم و چهارم (SC2، SD2 و SD8) مشاهده شده، ولی در جدایه‌های نماینده گروه‌های ۲، ۵ و ۶ چنین قطعه‌ای به دست نیامد (جدول ۳ و شکل ۳).

خصوصیات نقوش الکترو فورز پروتئین‌های سلولی

نقوش الکتروفورزی جدایه‌های نماینده، در تعدادی از جدایه‌ها با هم متفاوت و در بعضی کم و بیش شباهت داشتند. جدایه‌های SA1 و SA3 از گروه اول با جدایه SD7 از گروه چهارم در آرایش باندها مشابه بوده و با استرین مرجع *S. scabies* شباهت بالایی را نشان دادند. جدایه‌های SB1 و SB3 از گروه دوم در نقوش باندهای الکتروفورز با یکدیگر شبیه بوده و در داشتن یک پروتئین سبکتر با استرین مرجع *S. scabies* تفاوت داشتند. جدایه‌های SC1 و SC2 با داشتن یک پروتئین سبکتر، از بقیه جدایه‌ها متمایز بوده و در محل قرار گیری یک باند مشخص با جدایه‌های SB1، SB3 و استرین تیپ *S. scabies* مشابه بودند. جدایه‌های SC5، SC7 و SC9 از گروه سوم و جدایه SD10 از گروه چهارم در آرایش باندها مشابه بوده و با جدایه‌های SA1 و SA3 از گروه اول،

شکل ۱- علائم ایجادشده توسط جدایه‌های *Streptomyces*. sp.

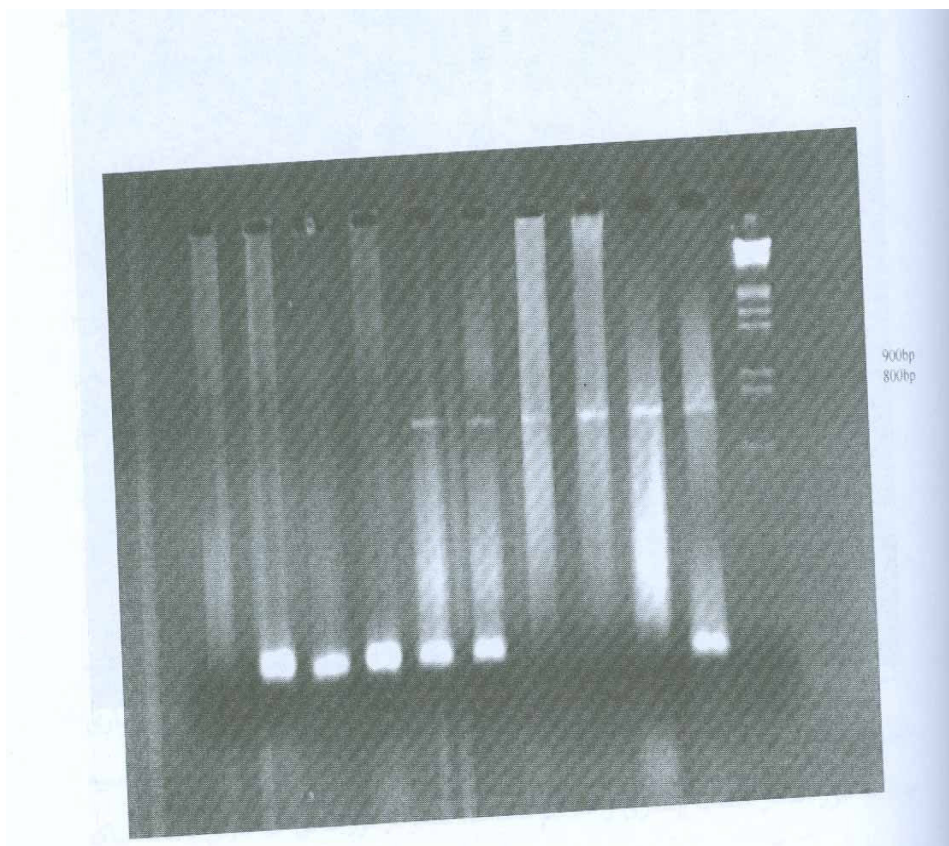
بر روی غده سیب‌زمینی؛ جرب فرورفته (۱)، جرب برجسته (۲)، جرب سطحی (۳).

Fig. 1. Symptoms of potato Scab caused by *Streptomyces* spp.

1: Deep-pitted scab, 2: Erumpent scab, 3: Cork or superficial scap

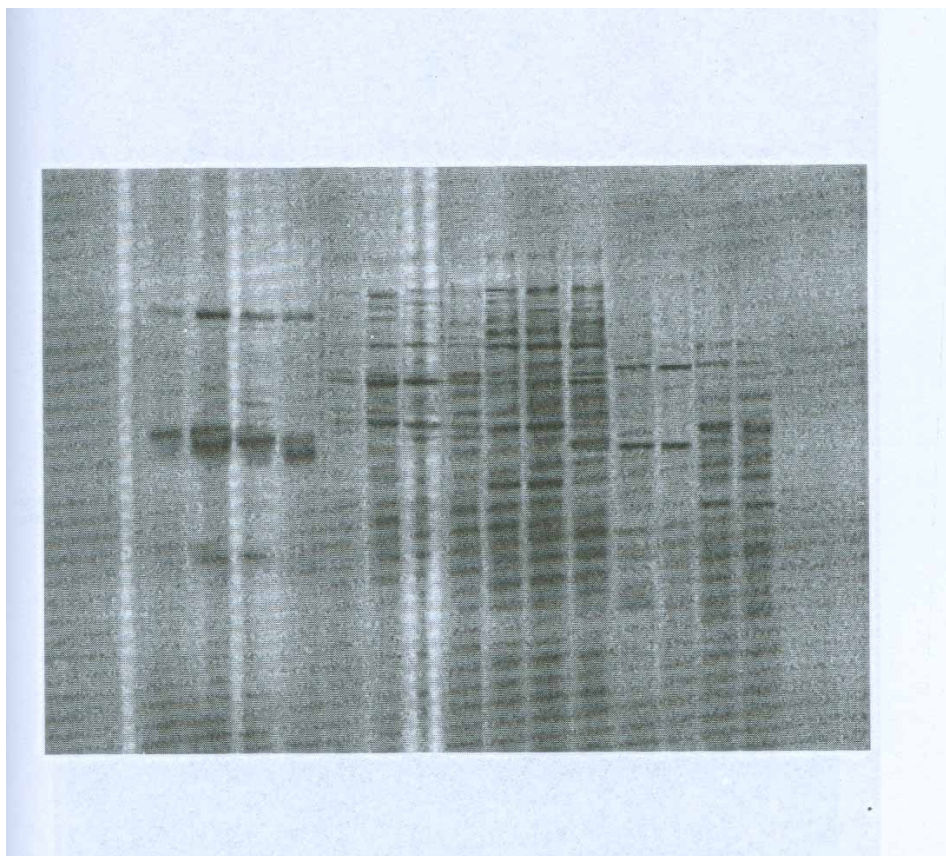

شکل ۲- علائم حاصل از آزمون بیماری‌زایی بر روی غده سیب‌زمینی رقم آگریا.
Fig. 2. Symptoms of scab from pathogenicity test on potato buers var. Agria.

شکل ۳- الکتروفورز محصول PCR ژن *nec1* در جدایه‌های *Streptomyces*.
(از راست به چپ: ۱) مارکر؛ ۲) *S. scabiei* (استرین مرجع)؛ ۳-۷) جدایه‌های SA1، SA3، SC2،
SD2، SD8، SB3، SE16، SF1؛ ۱۱- شاهد

Fig. 3. Electrophoretic Analysis of PCR products with *nec1* gene primers, from right to left : Lane 1: molecular marker , Lane 2 : *S. scabiei* (reference strain) , Lane 3 – 7 : SA1, SA3, SC2, SD2, SD8 isolates , Lane 8-10 : SB3, SE16, SF1 isolates , Lane 11, water control.

شکل ۴- نقوش الکتروفورزی پروتئین‌های سلولی جدایه‌های *Streptomyces* جدا شده از غده آلوده به جرب و خاک. از راست به چپ: SC2، SC1، SE5، SF3، SF1، SB3، SB1، *S. scabies* (استرین مرجع)، SA3، SA1، SD8، SE16، SE13، SE1، SD10.

Fig. 4. Electrophoresis of whole cell proteins of *Streptomyces* isolates from infected potato tubers and soil. From right to left : SC2, SC1, SE5, SF3, SF1, SB3, SB1, *S. scabies* (reference strain), SA3, SA1, SD8, SE16, SE13, SE1, SD10.

جدایه SD7 از گروه چهارم، جدایه‌های SB1 و SB3 از گروه دوم و استرین مرجع *S. scabies* تفاوت کلی نشان دادند. جدایه‌های SE3 و SE5 از گروه پنجم در نقوش الکتروفورزی کم و بیش مشابه بوده و در محل قرار گیری یک باند مشخص با جدایه SF1 از گروه ششم و جدایه‌های SC5، SC7، SC9 و SD10 مشابه بودند. جدایه SF1 از گروه ششم با استرین مرجع *S. scabies* به‌طور مشخص در داشتن یک پروتئین سبکتر متفاوت بود (شکل ۴).

بحث

در نمونه‌برداری در فصول مختلف سال در استان فارس علائم بیماری جرب در درجات مختلف بر روی سیب زمینی مشاهده گردید. در مناطق مختلف صفاشهر علائم جرب فرو رفته و برجسته بخصوص در روی ارقام مارادونا و آگریا به وفور مشاهده شد. در شیراز (داریون، سیخ دارنگون، مهارلو) و کازرون علائم جرب زنگاری و توری روی ارقام آگریا، مارفونا و دیامنت بسیار زیادتر از جرب فرو رفته و برجسته مشاهده گردید.

احتمالاً علائم و شدت مختلف بیماری در مناطق مذکور به حساسیت ارقام سیب‌زمینی، پرازاری عامل بیماری‌زا، بافت و pH خاک، نوع آبیاری مربوط می‌شود. در دو مزرعه با شرایط یکسان که تنها در نوع رقم و یا بافت خاک و یا نوع آبیاری با هم متفاوت بودند، شدت بیماری متفاوت مشاهده شد. برای مثال در دو مزرعه که شرایط کشت و مدیریت زراعی کاملاً به هم شبیه بوده به طور آشکار شدت بیماری و علائم مشاهده شده در مزرعه‌ای که دارای بافت خاک شنی-لومی و سبکتر بود بیشتر بود.

جدایه‌های نماینده گروه اول شامل SA1، SA2، SA3، SA7، SA9 و SA11، جدایه SB3 از گروه دوم، جدایه‌های SC1، SC2، SC7، SC8 از گروه سوم، جدایه‌های SD2، SD3، SD7 و SD8 از گروه چهارم و جدایه‌های SE1 و SE13 از گروه پنجم علائم بیماری جرب معمولی را بر روی غده‌های سیب زمینی ایجاد کرده و بر روی گیاهچه تربچه هم بیماری‌زا بودند. علائم ایجاد شده روی سیب‌زمینی توسط جدایه‌های مذکور شبیه به بیماری جرب معمولی سیب زمینی و یکسان بود.

برخی از جدایه‌های گروه‌های دوم، سوم، چهارم، پنجم و ششم شامل SB1، SB5، SB7، SC9، SD11، SE4، SE7، SE11، SE17، SE22، SF1 و SF3، بر روی غده سیب‌زمینی و گیاهچه تربچه بیماری‌زا نبودند. تعدادی از جدایه‌های گروه‌های چهارم و پنجم از قبیل SD9، SD10، SE3، SE5، SE15 و SE16 تنها بر روی غده‌های سیب‌زمینی بیماری‌زایی را نشان داده و بر گیاهچه تربچه بی‌تاثیر بودند. وجود ژن *necl* به عنوان ژن عامل بیماری‌زایی در برخی گونه‌های *Streptomyces* شناخته شده است (Kreuze et al. 1999). با استفاده از روش PCR وجود ژن مذکور در جدایه‌های SA1 و SA3 از گروه اول، SC2 از گروه سوم، SD2 و SD8 از گروه چهارم و جدایه مرجع *S. scabies* نشان داده شد. در جدایه‌های بیماری‌زای SB3 از گروه دوم، SC1 از گروه سوم، SD7 از گروه چهارم، SE1، SE3، SE5، SE13 و SE16 از گروه پنجم و جدایه غیر بیماری‌زای SF1 از گروه ششم قطعه مورد انتظار حدود ۷۰۰ جفت‌باز در PCR تکثیر نشد. تمام جدایه‌هایی که واجد ژن *necl* بودند، علائم جرب را بر روی غده‌های سیب‌زمینی و بیماری‌زایی را روی گیاهچه تربچه نشان دادند. ژن پرازاری *necl* به همراه ORFها، به‌طور افقی بین جدایه‌های *S. scabies*، *S. acidiscabies* و *S. turgidiscabies* انتقال یافته و به نظر می‌رسد انتقال افقی ژن *necl* نقش مهمی در تکامل بیماری‌زایی در این سه گونه داشته باشد، ولی ژن *necl* در بعضی از گونه‌های بیماری‌زای نظیر *S. ipomoea* و *S. reticuliscabies* وجود ندارد (Kreuze et al. 1999).

علائم کاهش رشد، هیپرتروفی و یا بافت مردگی بر روی گیاهچه تربچه که توسط برخی از جدایه‌های بیماری‌زا ایجاد شده، به ترشح تاکستومین توسط آنها نسبتاً داده می‌شود (Loria et al. 1995). تیمار گیاهچه‌های تربچه با تاکستومین A سبب کاهش رشد گیاهچه‌ها شده و رشد آنها با افزایش غلظت تاکستومین A به مقدار بیشتری کاهش یافته که تاثیر آن روی ریشه تربچه به صورت ایجاد تورم‌هایی روی ریشه بوده است (Leiner et al. 1996). تنوع علائم حاصله از *S. scabies* روی غده سیب‌زمینی ناشی از تاکستومین می‌باشد، زیرا این توکسین روی گیاهچه‌ها سبب بروز علائم بیماری شده است. تاکنون تمام جدایه‌های *Streptomyces* که روی سیب‌زمینی بیماری‌زا بوده‌اند، در شرایط آزمایشگاهی تولید تاکستومین کرده‌اند و جدایه‌هایی که تولید

تاکستومین نکرده‌اند قادر به ایجاد بیماری نبوده‌اند (King et al. 1991, Loria, et al. 1995). تمام جدایه‌های غیر بیماری‌زای *Streptomyces* که تاکنون بررسی شده‌اند، قادر به تولید تاکستومین نبوده‌اند. DNA استخراج شده از این جدایه‌ها با ژن *nec 1* که در جدایه‌های بیماری‌زا وجود دارد هیبرید نشده است. ژن *nec1* به طور فیزیکی به ژن‌های بیوستتز کننده تاکستومین A متصل است (Bukhalid & Loria 1997).

از جدایه‌های بیماری‌زای گروه پنجم که از غده‌های دارای علائم جرب سطحی (جرب زنگاری و توری) جداسازی شدند، تنها جدایه‌های SE1 و SE13 بر روی گیاهچه تربچه بیماری‌زا بوده و جدایه‌های SE3، SE5، SE6 و هیچ گونه علائمی روی گیاهچه تربچه نشان نداند. جدایه‌های SE1 و SE13 از غده‌های دارای علائم جرب زنگاری و جدایه‌های SE3، SE5، SE6 و SE17 از غده‌های دارای علائم جرب توری جداسازی شدند. در جرب توری علائم روی غده به صورت هیپرتروفی (علائم حاصل از تاکستومین) نبوده و اطلاعاتی در مورد تاکستومین و سایر توکسین‌های تولیدی توسط عامل جرب توری وجود نداشته و احتمالاً دارای فاکتورهای بیماری‌زایی متفاوت می‌باشند (Bukhalid et al. 1998, King et al. 1991).

جرب توری در شرایط اسیدی و مرطوب و دمای پایین توسط برخی گونه‌های *Streptomyces* مثل *S. griseus* و *S. aureofaciens* ایجاد می‌شود. برخی از جدایه‌های *S. scabies* با قدرت بیماری‌زایی کم نیز این نوع علائم را روی غده ایجاد کرده‌اند (Ndowora 1996, Loria et al. 1997).

جدایه‌های گروه اول، سوم و چهارم بیشتر از علائم جرب فرورفته و برجسته و جدایه‌های گروه پنجم از غده‌های دارای علائم جرب سطحی جداسازی شدند. جدایه‌های خاک در گروه‌های دوم، سوم، چهارم، پنجم و ششم قرار گرفتند و جدایه‌های گروه اول فقط از غده‌های آلوده جداسازی شدند. گونه‌های مختلف جنس *Streptomyces* بسته به شرایط محیطی، شدت پرازایی جدایه باکتری و رقم میزبان علائم متفاوتی را ایجاد کرده و حتی در یک گروه فنوتیپی علائم متنوع دیده می‌شود. نوع و شدت علائم جرب به میزان زیادی تحت تاثیر دما می‌باشد، به طوری که در

دمای ۱۰ تا ۱۵ درجه سانتی‌گراد جدایه‌هایی از *S. S. scabies*, *stelliscabies* و *S. europaeiscabies* هیچ گونه علائمی ایجاد نکرده، در صورتی که در جدایه‌هایی از *S. reticuliscabies* بیشترین علائم در دمای ۱۰-۱۵°C مشاهده شده است. بهترین دما (خاک) برای توسعه جرب معمولی و توری به ترتیب ۱۹-۲۴°C و ۱۷-۱۳°C می‌باشد (Faucher et al. 1992).

نقوش الکتروفورز پروتئین‌های سلولی جدایه‌های نماینده، شش گروه متفاوت را نشان دادند در جدایه‌هایی از گروه پنجم (SE3 با SE5) و در جدایه‌هایی از گروه چهارم (SD8 با SD10) تفاوت‌های آشکاری در نقوش الکتروفورزی مشاهده شد، در صورتی که جدایه‌های گروه دوم با یکدیگر شبیه و جدایه‌های گروه اول نیز در نقوش الکتروفورز پروتئین‌های سلولی مشابه بودند. جدایه‌های *Streptomyces* عامل بیماری جرب سیب‌زمینی از مناطق مختلف ایران را براساس الگوی الکتروفورز پروتئین در سه گروه عمده قرار گرفته‌اند (Khodakaramian et al. 2003). جدایه‌های گروه اول به استرین استاندارد *S. scabies* و جدایه‌های گروه دوم به استرین استاندارد *S. acidiscabies* شباهت داشتند. جدایه‌های گروه سوم شباهت کمتری با دو گروه قبل داشته و دارای الگوی پروتئینی متنوعی بودند که بیانگر تنوع بالا و ناهمگن بودن جدایه‌های عامل بیماری جرب سیب‌زمینی می‌باشد.

عینی و همکاران (Eini et al. 2003) گونه‌های *S. scabies*، *S. acidiscabies*، *S. auropaescabies*، *S. griseus*، *S. stelliscabies*، *S. tesda* و *S. turgidiscabies* را به‌عنوان عامل جرب سیب‌زمینی معرفی کرده‌اند. نتایج به دست آمده با نتایج ارائه شده توسط عینی و همکاران (Eini et al. 2003) در مواردی مشابه بوده، ولی در تعدادی از گونه‌های تشخیص داده شده تفاوت داشتند. خصوصیات جدایه‌های گروه یک و دو که به *S. scabies* شبیه بودند در بیشتر موارد به گروه یک عینی و همکاران (Eini et al. 2003) شباهت دارد. جدایه‌های گروه سوم که بیشترین شباهت به *S. acidiscabies* داشته و در برخی از خصوصیات شبیه به گونه *S. griseus* بودند بیشترین شباهت با گروه پنجم عینی و همکاران (Eini et al. 2003) دارد. اغلب جدایه‌های گروه چهارم خصوصیات شبیه به *S. turgidiscabies* را داشتند که با جدایه‌های گروه دوم عینی و همکاران (Eini et al. 2003)

شباهت داشت. خصوصیات جدایه‌های گروه پنجم که از علائم جرب سطحی (جرب زنگاری و جرب توری) جدا شده و به گونه‌های *S. reticaliscabies*, *S. aureofaciens* شبیه بودند، با هیچ یک از گروه‌های گزارش شده توسط عینی و همکاران (Eini et al. 2003) مطابقت نداشت. جدایه‌های گروه ششم که از سیب‌زمینی دارای علائم فرورفته و برجسته و همچنین از خاک جدا شده بودند، در خصوصیات مورفولوژیکی و برخی خصوصیات بیوشیمیایی به گونه *S. acidiscabies* شباهت داشت که در بعضی از خصوصیات با جدایه‌های گروه پنجم عینی و همکاران (Eini et al. 2003) شباهت دارد.

بنابراین، گونه‌های *Streptomyces* عامل جرب سیب‌زمینی در ایران متنوع بوده و خصوصیات مورفولوژیکی و بیوشیمیایی و بیماری‌زایی جدایه‌های ایران با جدایه‌هایی که از سایر نقاط دنیا گزارش شده‌اند کم و بیش تفاوت دارند. با توجه به خصوصیات متنوع این جدایه‌ها و ناهمگن بودن، برای تشخیص قطعی نیاز به مطالعات دقیق‌تری براساس همولوژی DNA، بررسی الگوهای اسیدهای چرب و پروتئین‌های سلولی و بیماری‌زایی آنها می‌باشد.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (23-26) متن انگلیسی مراجعه شود.

نشانی نویسندگان: سید محسن تقوی و محمد مهدی فقیهی بخش گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز